

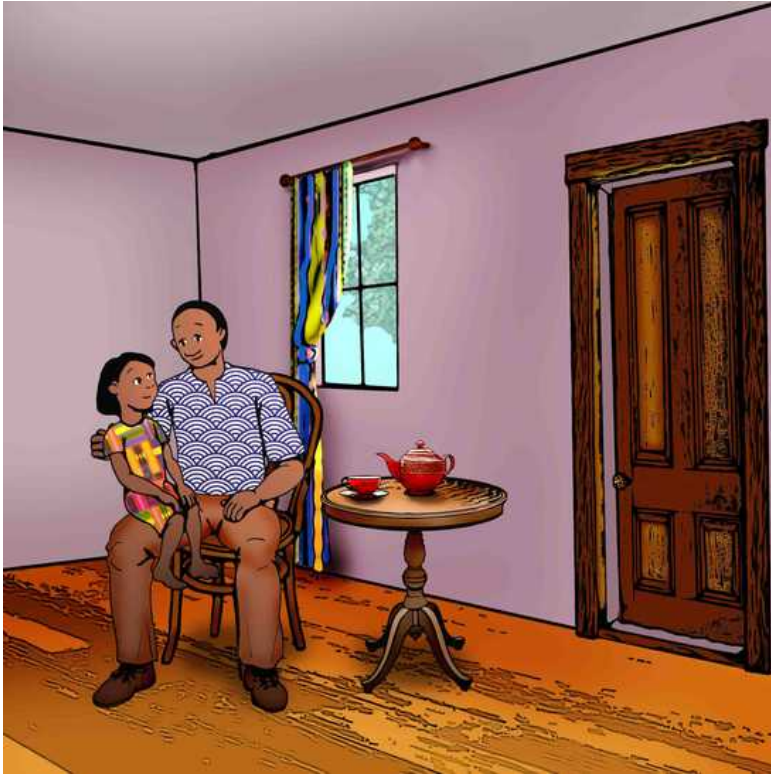

سیمبه گویره

Simbegwire

- ✎ Rukia Nantale
- 👤 Benjamin Mitchley
- 💬 Agri Afshin
- 🗣️ kurdisk (sorani) / bokmål
- 📊 nivå 5

كاتى سيمبەگوڤرە داىكى مرد، ئەو زۆر خەمبار بوو. باوكى سيمبەگوڤرە ھەموو ھەوللى خۆى دەدا بۇ ئەوھى ئاگاي لە كچەكەى بېت. ئەوان كەم كەم تۈانيان دووبارە شادى بگەرپننەوھ بۇ ناو ماللەكەيان بەبى بوونى داىكى سيمبەگوڤرە. ھەموو بەيانىيەك ئەوان دادەنىشتن و لەبارەى دوارپۆژ قسەيان دەکرد. ھەموو ئىواران پىكەوھ چىشتيان لى دەنا. دواى ئەوھى كە قاپەكانيان دەشۈشت، باوكى سيمبەگوڤرە يارمەتى كچەكەى دەدا بۇ ئەوھى. وانەكانى بخوڤنى.

...

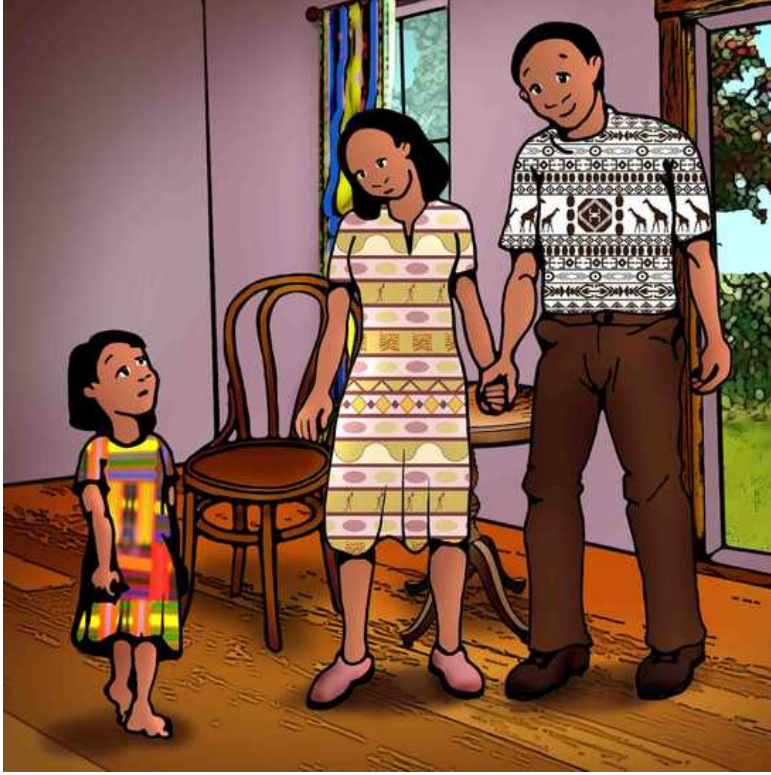
Da Simbegwires mor døde, ble hun veldig lei seg. Simbegwires far gjorde sitt beste for å ta hånd om datteren sin. Litt etter litt ble de lykkelige igjen, uten Simbegwires mor. Hver morgen satt de og snakket om dagen som lå foran dem. Hver kveld lagde de middag sammen. Etter at de hadde tatt oppvasken, hjalp Simbegwires far henne med leksene.

رۆژيک باوکی سيمبه گویره دره ننگر له کاتی هه مېشه ی هاته وه ماله وه. بانگی کچه که ی کرد: “کچم له کوئی؟” سيمبه گویره به ره و لای باوکی رای کرد. کاتيک سيمبه گویره بينی باوکی دهستی ژنيکی گرتوو، له جيگای خوئی پاره ستا. باوکی گوتی: “کچم من ده مهه وئ که سيکی تايبه ت پئ. بناسينم.” به زه رده خه نه وه گوتی: “ئه مه ئانيتايه.”

...

En dag kom Simbegwires far hjem senere enn vanlig. “Hvor er du, jenta mi?” ropte han. Simbegwire løp til faren sin. Hun stoppet opp da hun så at han holdt en dame i hånden. “Jeg vil at du skal møte en spesiell kvinne, jenta mi. Dette er Anita”, sa han og smilte.

ئانیتا گوتی: "سلاو سیمبہ گویرہ، باوکت لەبارە ی تۆوہ زۆر شتی بۆ باس کردووم"، بەلام ئەو هیچ زەر دەخەنە یەکی نیشان نەدا و دەستی سیمبہ گویرە ی نەگرت. باوکی سیمبہ گویرە زۆر خۆشحال و قوشقی بوو. باوکی لە بارە ی ئەوہ قسە ی دەکرد، کە چەندە خۆشبەخت دەبن ئەگەر ھەرسێکیان پیکەوہ بژین. ئەو گوتی: "کچە کەم، ھیوادارم کە ئانیتا وەکوو دایکت پەسند بکە ی."

...

"Hei Simbegwire, faren din har fortalt meg mye om deg", sa Anita. Men hun smilte ikke og tok ikke hånden til jenta. Simbegwires far var glad og begeistret. Han snakket om at de tre skulle bo sammen, og hvor godt de skulle få det. "Jenta mi, jeg håper du vil akseptere Anita som moren din", sa han.

ژیانی سیمبه گویره گۆرانی به سهرداهات. ئه و چی دیکه کاتی نه بوو که به یانیان له گه ل باوکی پیکه وه دابنیشن. ئانیتا زۆربه ی کاره کانی ماله وه ی به سیمبه گویره ئه نجام ده دا، بۆیه ئه و زۆر ماندوو ده بوو و ئیتر نهیده توانی شه وان ئه رکه کانی قوتابخانه ی ئه نجام بدات. ئه و دوی خواردنی ئیواره یه کسه ر ده چوو ده خه وت. ته نها شتیك که دلی پیی خوش بوو، لیفه یه کی ره نگا وره نگ بوو که دایکی پیی دابوو. باوکی نهیده توانی سه رنجی ئه وه بدات که کچه که ی دلخۆش نییه .

...

Livet til Simbegwire forandret seg. Hun hadde ikke lenger tid til å sitte sammen med faren sin om morgenen. Anita ga henne så mye husarbeid at hun ble for sliten til å gjøre leksene om kvelden. Hun gikk rett til sengs etter middag. Den eneste trøsten hun hadde var et fargerikt teppe moren hennes hadde gitt henne. Det virket ikke som Simbegwires far merket at datteren hans var ulykkelig.

دوای چەند مانگیك بۆ ماوہیەك باوکی سیمبەگویرە ئەوانی بە جی هیشت،
گوتی: “من دەبی بۆ ماوہیەك بچم بۆ سەفەری کاری، بەلام من دەزانم كە ئیوہ
ئاگاتان لە یەكتر دەبی.” سیمبەگویرە خەمبار بوو، بەلام باوکی هەستی پی
نەکرد. ئانیتاش هیچی نەگوت، هەروەها ئەویش خۆشحال نەبوو.

...

Etter noen måneder fortalte Simbegwires far dem at han skulle være borte en stund. “Jeg må reise på grunn av jobben min”, sa han. Men jeg vet at dere kommer til ta vare på hverandre.” Simbegwire så trist ut, men faren la ikke merke til det. Anita sa ikke noe. Hun var ikke glad hun heller.

شته كان تا دهات بو سيمبه گویره خراپتر ده بوو. نه گهر سيمبه گویره کاره کانی
ماله وهی نه نجام نه دابا يان گله یی کردبا، نه وا ئانیتا لپی ده دا. له کاتی
نانخواردن ئانیتا زۆربه ی خواردنه که ی ده خوارد و ته نیا که میکی بو
سيمبه گویره ده هیشته وه. سيمبه گویره هه موو شه ویک ده گریا و لیفه که ی
دایکی له باوهش ده گرت تا خه و ده بیرده وه.

...

Ting ble bare verre for Simbegwire. Hvis hun ikke gjorde ferdig husarbeidet, eller klagde, slo Anita henne. Og under middagen spiste Anita det meste av maten, slik at Simbegwire bare fikk noen få rester. Hver natt gråt Simbegwire til hun falt i søvn mens hun klemte rundt teppet fra moren sin.

به يانییهك، سیمبه گویره دره ننگتر له خه و هه ستا. ئانیتا به سه ریدا هاواری کرد:
“ئه ی ته مبه ل!” ئه و سیمبه گویره ی له سه ر ته خته خه وه که فریڤدایه خواره وه.
لیفه خو شه ویسته که ی له بزماریک گیری کرد و درا.

...

En morgen brukte Simbegwire lang tid på å stå opp. “Din latsabb!” ropte Anita. Hun dro Simbegwire ut av sengen. Teppet hun var så glad i satt fast på en spiker og revnet.

سیمبہ گویرہ زۆر پەشۆکا بوو. ئەو برپاری دا که له مال رابکا. سیمبہ گویرە
که میک له لیفە که ی دایکی و هەندی خواردنی پیچایه وه و ماله که ی به جی
هیشت. ئەو بهو ریگایه دا رۆیشت که باوکی پیدایا رۆیشتبوو.

...

Simbegwire var veldig opprørt. Hun bestemte seg for å
rømme. Hun tok bitene fra morens teppe, pakket litt mat
og dro av gårde. Hun fulgte den samme veien som faren
hennes hadde tatt.

كاتى خۆر ئاوا بوو، سىمبەگوپره وه سەر كهوت بۆ سەر درختىكى بهرز كه له نزيك دهرياچهيهك بوو. له سەر لقيكى دره خته كه جيگا خهوى خوى چاك كرد. سىمبەگوپره بهر له وهى خهوى لى بكه وئى، هەر گۆرانى ده گوت: “دایه، دایه، دایه، تۆ به جیت هیشتم. تۆ به جیت هیشتم و ئیتر “نه گه پرایه وه. باوكم چى ديكه منى خوش ناوئى. دایه تۆ كهى دييته وه؟ تۆ به جيته هیشتم.

...

Da kvelden kom, klatret hun opp i et høyt tre ved en bekk og redde seg en seng i grenene. Da hun gikk og la seg, sang hun: “Mamma, mamma, mamma, du forlot meg. Du forlot meg og kom aldri tilbake. Pappa er ikke glad i meg lenger. Mamma, når kommer du tilbake? Du forlot meg.”

رۆژی داهاتوو سیمبه گویره دووباره گۆرانیه که ی گوته وه. کاتیك ژنه کان هاتن
بو ئه وه ی له ده ریاچه که جلوه برگ بشۆن، گوئیان له گۆرانیه کی خه مناک بوو
که له بهرزایی دره خته کانه وه دهنگی دههات. ئه وان وایان زانی ئه وه دهنگه
به هۆی له رینه وه ی گه لای دره خته کانه وه یه که با ده یانجولینن، بویه به رده وام
بوون له کاره که ی خوئیان، به لام یه کیک له ژنه کان زۆر به سه رنجه وه گوئی بو
گۆرانیه که راگرت.

...

Neste morgen sang Simbegwire sangen igjen. Da kvinnene kom for å vaske klærne sine i bekken, hørte de den triste sangen fra høyt oppe i treet. De trodde det bare var vinden som raslet med bladene og fortsatte med arbeidet sitt. Men én av kvinnene hørte veldig nøye på sangen.

ئەو ژنە سەری بەرز کردەووە و سەیری درەختەکە ی کرد. کاتی چاوی بە کچە بچکۆلانەکە کەوت کە لەتکە لیفەیهکی پێ بوو، هاواری کرد: "سیمبەگوێرە، برازاکەم!" ژنەکانی دیکەش دەستیان لە جل شۆشتن هەلگرت و یارمەتی سیمبەگوێرەیان دا کە لە درەختەکە بیهێننە خوارەووە. پووری سیمبەگوێرە ی لە باوەش گرت و هەولی دا بیلاوینیتەووە.

...

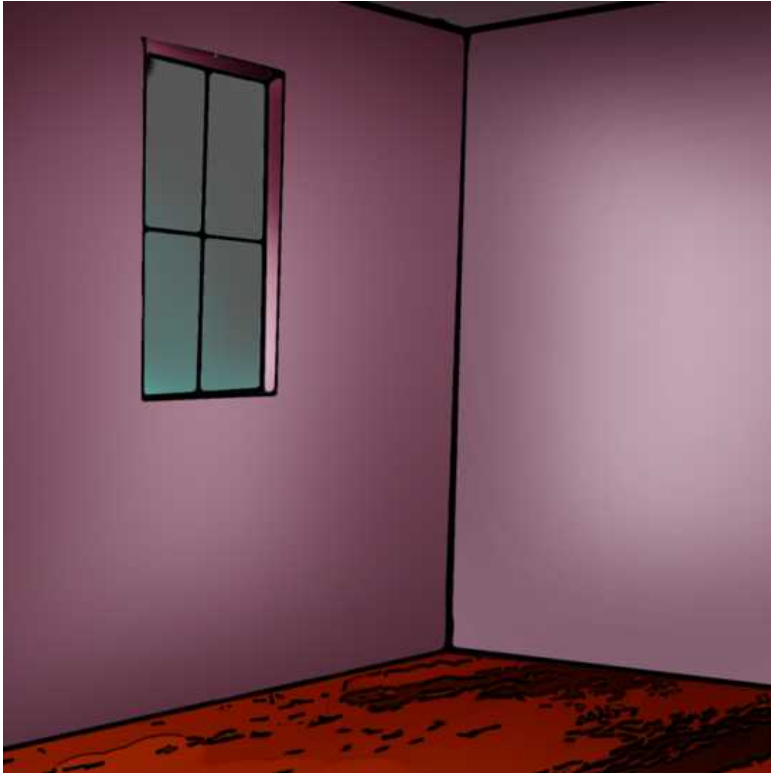
Denne kvinnen så opp i treet. Da hun så jenta og bitene av det fargerike teppet, ropte hun: "Simbegwire, min brors datter!" De andre kvinnene stoppet å vaske og hjalp Simbegwire med å klatre ned fra treet. Tanta hennes ga den lille jenta en klem og prøvde å trøste henne.

سىمبەگوڭرە چوۋەۋە بۆ مالى پوورى. ئەو خواردىنى گەرمى پىدا و پىگە دا كە
سىمبەگوڭرە بە لەتە لىفەكەى داىكىيەۋە بخەۋى. ئەو شەۋە سىمبەگوڭرە ھەر
گريا تا خەۋى لى كەوت، بەلام ئەم گريانە بەھۆى حەسانەۋە بوو. ئەو دەيزانى
كە پوورى باش ئاگاي لىي دەبى.

...

Simbegwires tante tok med seg barnet til sitt eget hus.
Hun ga Simbegwire varm mat, og la henne til å sove med
teppet til moren sin. Den natten gråt Simbegwire idet
hun sovnet. Men det var fordi hun var så lettet. Hun
visste at tanta hennes ville ta seg av henne.

کاتی باوکی هاته وه مالن، بینی که ژووره که ی سیمبه گویره که سی لی نییه،
بویه به نیگه رانییه وه له ئانیتای پرسى: “چی پرووی داوه؟” ژنه که ی گوتی که
سیمبه گویره هه لاتووه. دواتر گوتیشی: “من داوام لی کردووه که ریژم لی
بگری، به لام له وانیه من زور سه ختگیر بووبم.” باوکی ماله که ی جی هیشت و
به ره و ده ریاچه که به ری که وت. دواتر به رده وام بوو تا گه یشته ئه و گونده ی
خوشکه که ی لی ده ژیا بو ئه وه ی بزانی که ئه و سیمبه گویره ی نه دیوه.

...

Da Simbegwires far kom hjem, så han at rommet hennes var tomt. “Hva har skjedd, Anita?” spurte han bekymret. Kvinnen svarte at Simbegwire hadde stukket av. “Jeg ville at hun skulle respektere meg”, sa hun. “Men kanskje jeg var for streng.” Simbegwires far forlot huset og gikk i retning av bekken. Han fortsatte til landsbyen til søstera si for å finne ut om hun hadde sett Simbegwire.

سىمبەگوپىرە خەرىكى يارىكىردن بوو لەگەل مئالەكانى پوورى كە لە دوورەوہ باوكى بىنى. ئەو ترسابوو لەوہى كە باوكى توورە بىت، بۇيە ھەلاتەوہ ژووہوہ بۇ ئەوہى خۇى بشارىتەوہ، بەلام باوكى بەرەو لاي رۇيشت و گوتى:

“سىمبەگوپىرە، تۇ باشتىرىن دايكت بۇخۇت دۇزىوہتەوہ. كەسىك كە تۇى خۇش دەوئ و لە تۇ تىدەگات. ” ئەوان لەسەر ئەوہ رىككەوتن كە سىمبەگوپىرە تا ئەو كاتەى پىى خۇش بى لە لاي پوورى بىمىنىتەوہ.

...

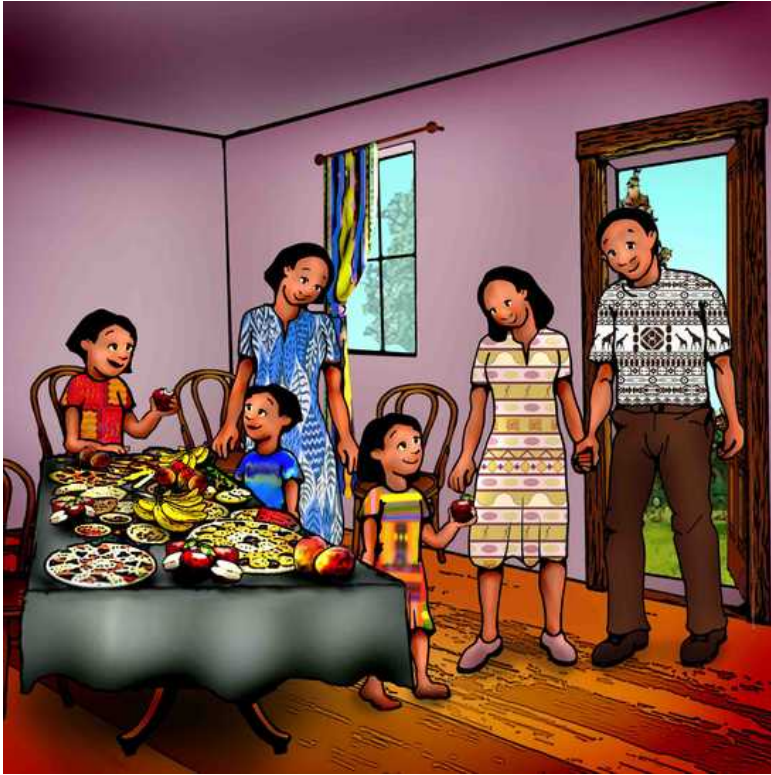
Simbegwire lekte med fetterne og kusinene sine da hun så faren sin på lang avstand. Hun var redd han skulle bli sint, så hun løp inn i huset og gjemte seg. Men faren hennes gikk til henne og sa: “Simbegwire, du har funnet den beste moren i verden. En som er glad i deg og forstår deg. Jeg er stolt av deg og glad i deg.” De ble enige om at Simbegwire skulle bli boende hos tanta si så lenge hun ville.

باوکی هه موو پۆژێ ده چوو بو سهردانی كچه كهی. له كۆتاییدا له گهڵ ئانیتا
پۆیشتن. ئه و دهستی درێژ كرد بو ئه وهی دهستی سیمبه گویره بگریت. دواتر
گریا و گوتی: "من زۆر دواي لیبوووردن ده كه م بچكۆلانه كه م، من هه له م كرد. ئایا
ده رفه تیکي دیکه م پێ ده دهی؟" سیمبه گویره سه یریکي باوکی كرد و بینی كه
پوخساریکی نیگه رانی هه یه، بۆیه به ره و لای ئانیتا پۆیشت و دهسته كانی
كرده وه و باوه شی به ئانیتادا كرد.

...

Faren hennes besøkte henne hver dag. Etter hvert kom han med Anita. Hun rakte hånden til Simbegwire. "Jeg er veldig lei meg, vesla, jeg tok feil", gråt hun. "Vil du la meg prøve igjen?" Simbegwire så på faren sin og den bekymrede minen hans. Da gikk hun bort til Anita og la langsomt armene rundt henne.

ههفتهی داهاتوو، ئانیتا، پووری و منالهکانی پووری بانگههیشت کرد بو نانی ئیواره. چ خوانیکی رازاوه! ئانیتا هه موو ئه و خواردنانهی دروست کردبوو که سیمبه گویره چهزی لیبوون، تا تیربوون خواردیان. دواتر منالهکان خه ریکی یاریکردن بوون له کاتیکدا گه ورهکان سه رقالی قسه کردن بوون. سیمبه گویره ههستی به شادی و شانازی ده کرد. ئه و زوو برپاری دا، که به زوویی، بگه ریته وه بو ماله وه بو ئه وهی له گه ل باوکی و باوه ژنی پیکه وه بزین.

...

Neste uke ba Anita Simbegwire, sammen med fetterne, kusunene og tanta, hjem til seg på et måltid. For en fest! Anita lagde alle yndlingsrettene til Simbegwire, og alle spiste til de var gode og mette. Deretter lekte barna mens de voksne snakket. Simbegwire følte seg glad og modig. Hun bestemte seg for at snart, veldig snart, skulle hun flytte hjem og bo med faren og stemoren sin.

Barnebøker for Norge

barneboker.no

سیمبه گویره

Simbegwire

Skrevet av: Rukia Nantale

Illustret av: Benjamin Mitchley

Oversatt av: Agri Afshin (ckb), Espen Stranger-Johannessen (nb)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barneboker.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/).